

V případě, že autorka práce při svých policejních činnostech neprovádí výsledky poškozených, tak se neměla tímto směrem pouštět do tohoto tématu a zejména pak neměla velice kriticky hodnotit činnost orgánů činných v trestním řízení včetně soudních znalců. Jestliže se již chtěla tímto tématem zabývat a hodnotit činnost orgánů činných trestním řízení, stálo by za úvahu provést dotazníkové šetření mezi policisty zařazenými na Službě kriminální policie a vyšetřování a zjistit jejich postřehy a názory v jednání s oběťmi. Na základě vyhodnocení dotazníkového šetření mohla autorka navrhnout opatření k odstranění nedostatků v činnosti policistů.

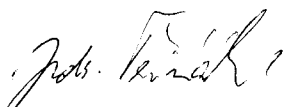
Ve vztahu k citační etice a dodržování bibliografických norem je nutné upozornit, že v tomto smyslu má autorka značné nedostatky a patrně nepochopila tuto problematiku. Jedním z mnoha příkladů špatné práce s literaturou a jejím citováním je například odkazování na materiál Bílého kruhu bezpečí – Pomoc obětem trestných činů v ČR² na straně 21 hodnocené práce, přičemž by bylo vhodnější uvést přímo odkaz na zákon č. 141/1961 Sb. o trestním řízení soudním (trestní řád). V této souvislosti postrádám též odkaz na zákon č. 209/1997 Sb. o peněžitě pomoci obětem trestné činnosti.

Výše uvedené nedostatky jsou sice zásadního charakteru, avšak mnohem vážnějším prohrěškem autorky je, že mnohé kapitoly její práce vycházejí téměř doslova z internetových zdrojů uvedených v literatuře (používání ostatních [neelektronických] zdrojů nebylo zkoumáno). Je pravidlem, že při přímé citaci se příslušná část textu uvede do uvozovek (popřípadě též do kurzívy), aby bylo zřejmé, co přesně je citací. Autorka ve své práci tak až na výjimky nečiní a přebírá do své práce dlouhé pasáže textu jiných autorů bez patřičného označení. Vzhledem k rozsahu nelze takovéto jednání nazvat již nedbalostním pochybením, ale naplňuje zřejmé znaky úmyslu. **Proto lze kapitoly 2.1, 3.3, 5.1, 5.4 a 5.5 označit ve své podstatné části za plagiát.** Nakládání s literaturou jiných autorů způsobem použitým v těchto kapitolách je naprosto nepřipustné.

Zvláště z hlediska citační etiky lze práci hodnotit za nekompetentní a dokonce by bylo možné užít i slovo plagiát. Z formálního hlediska tedy práce ani zdaleka neodpovídá nárokům kladeným na závěrečnou práci bakalářského studia.

Závěr

Vzhledem k výše uvedenému, zejména pak k neetické práci s literaturou jiných autorů, nelze doporučit tuto práci k obhajobě. Jelikož autorka neoznačovala citace, popřípadě celé dlouhé části její práce jsou doslovně převzaty z děl jiných autorů, nelze identifikovat přínos autorky pro její dílo. Ze stejného důvodu se nelze vyjádřit ani ke stylistické a jazykové stránce práce. Práci nelze považovat ani za nepovedený kompilát děl jiných autorů, jelikož autorka způsobem, kterým užívá citace, vytváří dojem úmyslného klamání. A ani z obsahového hlediska na tom není práce o nic lépe. Na obsahu práce se výrazně podepsal zejména tristní rozsah zdrojů, z nichž bylo čerpáno. Proto je pochopitelná i obsahová povrchnost, nekomplexnost a jednostrannost, bez konkrétnějších návrhů jak dojít k nápravě stavu věci. Vytknout je nutné i zřejmé zanedbání vyhledávání a studia pramenů, o něž by bylo možné práci opřít.

JUDr. Zdeňka Třešňáková
oponent práce

² BÍLÝ KRUH BEZPEČÍ, *Pomoc obětem trestných činů v ČR* [online]. 2007, poslední revize 1. 4. 2009. Dostupné na WWW: http://www.bkb.cz/news.php?action=showNews&id_categoryNode=513